

חישובות על השאלות. כ.ג.

(ג' קמ)

310

123/10

1). היש סיכון בטוח כי קיבל נשק וטמי?

אין כל ספק כי מנו' וגמר בימים עם הממשלה ההברוחית, אשר אך זה ניכלה ממשבר פרלמנטורי חדש וחואר בודאי על כנה עד הבחרות שתקיינה החורף, לעשו כל התלויה בה כדי לעמוד בהח Gibothah לטנק לנו את כבויות הנשך אשר עליהן דיווח שמעון פרט במשפט. אין זאת אומרת כי מסירה כל הכמויות האלה מוגנת לחלווטין. עלולות להחוורר חתירות גדור ביזוע כל העסוקות האלה גם בחוגי השלטון האזרחי, בעיקר בקרב מסדר החוץ. אם גם בכך כי רוחם ושר החוץ עצם ובן שר הבטחון יחברו על חתירות אלה, עדין הם עלולים להחקל בהחדרות של אה"ב ואנגליה. החדרות של אה"ב יכולות להחבטה בשתי צורות: התנדבות מדרות מפקחת עקרונית והטלת איסור על מכירתם טומי הנשך הכספיים למטרות נאותו. הקשי האחדרן כבר נחלח לגביהם מסירותם לאלאח של מטרות הדחף מיסטר א, חוץ הוואחים מיחידות אזרחיות (הדבר איננו נוגע למסירה סדרה של מטוטים חדשים המיזרים בבחני החירות). לעת עתה אין האזרחים מגלים כי לא יצליחו להציג את האישור הדורש אבל הדבר יחברך לחלווטין גם בימים הקרובים. אשר לumedת העקרונית של אה"ב, אף כאן אין שום סימן לחשש מצד האזרחים כי אה"ב תחערב לביטול העסוקה. להיפך, יש סימנים זהן באיטליה כי אה"ב מוכנה להתריר את הרצועה ולא להפריע לממשלות אלה למוכר לנו נשק. עט"י כן עדין מרוח מעליינו סימן שאלה זהה. הרבה חלווי במחירות קבלת הסחרורה, ז.א. בראש וראשונה בהיותה מוכנה למשוח. יש חוקה, למשל, כי או 200 התוחחים המזועדים לחימוש השירותים נוכל לקבל ולהסיע ביום הקרובים ביותר.

לגביה קנית נשק באה"ב נקט דאלט עד מה שליילich כלפי רעיון של מכירת נשק בנסיבות גדולות העוללות לעשות רושם פגוץ. עם זה הבטיח "עיוון אוחד בבקשתות מתונות" ובשיחת שהicha לאבן אה"כ עם אחד מאנשיו אמר הלה כי זו לא היחה הבטחה מן השפה ולחות. יתכן כי משה ייחדר בשיחתי השניה אותו, שתקיים אחורי צאת השלח. אם יחלח דבר מה של ממש, אבריך מיד. לדברי אנשי הרכש יש ערך לכל חזזה קליה מצד אה"ב, שכן היא עשויה לשמש בידינו הוכחה לפדי מידי נשק לישראלי בשעה זו היא משאה כשר בעיני אה"ב. אבן מציע כי הרשימה הראשונה שחוותה לאה"ב חכלול בעיקר נשק "הגנחי" שאפיילו מהמ"ר תתקשה להצדיק את מניעתו מתחדר - כגן. חותחים אנטו-אוריריים; וראדר אנטו-אוריר; חותחים אנטו-סטקטים; ונשק ימי להתקומנות בפני צוללות. ההנחה היא כי נצטרך להעמיד את אה"ב בפני מבחן ציבור בשאלת זו ויש לכורן לכך את הרשימה הראשונה.

אשר לאנגליה, החומרה היא לעת עתה של שלילה ומורה. בשיחתי עם מקמילן הוקעת את האפליה בעניין האנטורירוניים והמטוטים, אך לא היחה לזה כל חゴבה. חזתי על הוקעה זו בראיוון שוחתי לביביסי, אשר שוחר אמרש, ועוד אשוב ללחוץ על מקמילן בשיחתי השניה אותו שתקיים בודאי ביום ב'. לעת עתה אני רואה טיבו לשינוי העמדת להיפך, מלונדרן מודיעים על חומרות חדשות בנסיבות חמרי מלחמה שעד עכšíו היו חפשיט.

בעצם הימים האלה מנהלות שיחוח בין המערביים אשר יש להניח כי מדיניותם אספקת הנשך לישראל משפט אחד הגוטאים להן. שיחות הקרובות עם דאלט ועם מקמילן השפכונה בודאי או-מה על חואחותיהם של שיחות אלה ואין לנו אלאקוות כי לא תהייה בהכחנה חבלה בקשרויהם עם צרפת ולעומת זאת תהייה בהן קללה ידועה לגבי האפשרות באה"ב ואולי גם באנגליה.

2). היש סכנה כי יוסיפו לשוחה נשק למזרים, לסוריה, ולמריניות אחריות, וכי

בהתאם. לעת עתה אין יסוד להניח כי חחול נסיגת מביצוע העסוקה הצבאית או הפסקה בנסיבות הנמאים כנראה במלוא מהלכן. המערביים לוחאים בימים אלה על מולטוב להפסקה "מירוץ הזיוון" במז'ת. אHopela אם לחץ זה יש פרי ועכ"פ איני תולה שוט תקופה בשיחתי אני אחר בעין זה. לפי דאלט יש כל יסוד להניח כי בעקבות העיסקה של קהיר תבראנגה התקשרויהם על אספקת נשק סובייטי לסוריה ולערב הסעודית.

אה"ב. אין לנו יסוד לפיקד באיחנות החלטה של אה"ב לא להיבנש עכשו
לחרות כלשהי עם בה"מ באפקת נשק למוצרים. לעומת זאת ידוע לנו כי אה"ב
התחייב או עומדת להתחייב על מכירת נשק לערב-הסעודית ויש להניח כי אם סוריה
ולבנון תבקשנה עכשו לknoth נשק אמריקני, משחו יימכר להן. לעומת זאת זה אין
ספק כי אה"ב חביבו עכשו את משלוחי הנשק לעירק, בין במישרין בין באמצעות
אנגליה, לשם איזון-מה לבני מוצרים. בשיחות, אני מסביר כמובן כי לא הרו
האייזון, אף הוא מדור מהלעתה, בין מזרחה ומערב במצוות כהר הייזון נשק צ'כ'י למוצרים
וערב וכי מסידת נשק אמריקני לעירק בעקבות מכירות נשק צ'כ'י למוצרים אינה
לדידנו בבחינות זה בוגד זה אלא זה אף זה.

אנגליה. יש להניח כי אングלייה חvla כלפי מצרים אחרי המתייבות שקיבלה
על עצמה בעבד. כאשר טפחיה על פניו מקובלן את העובדה כי הם התחיבו כלפי
מצרים על 64 אנטורידוניים, אשר מהם לפי הידיעות שבידיינו כבר פסרו 32,
שוב לא זכייה לחגوبة ופירשתו שתקוף זו כחדיה. אין לי יסוד מסתיק להניח
כפי אングלייה תהיה מוכנה להיבנש עכשו לטענתם זהה כדי לשמוד על "עמדת". לעומת זאת אין
אין גם כל בטענה כי לא חעה זאת רק חזויה לחתיבות חדשנות כלפי מצרים, אבל
ספק כי אングלייה תשלח עכשו נשק לעירק ומזה להניח כי גם ירדן קיבל עכשו
מן מהחו כדי לא לאזאת מקופחת שכירח חברותיה בליהגת הערבית רוכשות
נשק מי ממעצמות המערב ומהגוש הסובייטי.

ארפת. עד כמה שיראה הדבר משוננה, הרו מדינה זו, המשמשת לנו מוקוד
של יטעה, היא גם המוכנה ומצוונה לספק נשק למציגות ערבי אול' בפחות
הבחנה מטה' בעלות בריתה, עכ"פ מאה"ב. פיבגי אמר לי ב厶 בושם כי הם דואים
עצמם נאלצים למכוון קאת נשק לסוריה וללבנון כדי למונע הידרדרותן של
מדינות אלו במדרון הסובייטי. אך זו רק חז' ארפה. בחוגי השלטונות האזרחי
יש אפשרות הטוענת בחוק ובבבוס שם עמדה - אם משוט שאה"ב איננה מוכרת עכשו ואפשר
נשק למוצרים כדי לכבוש שם עמדה - או מחרור הנחה כי גם אה"ב עמידה להיגדר ולמכור, ואם
לחיבנותה מהעדרה, או מחרור הנחה כי גם אה"ב עמידה להידיעות האחראוניות עדין
ארפה לא רק ימינה, הרו תאא קירחת מכאן ומכאן. לפי הידיעות האחראוניות
לא נפלה הכרעה בשאלת זו, העומדת על הפרק בדיעון המسلح. בה"מ, וכן
אנשי האבא והבטחון, מתנגדים חריפות למגמת הזאת. לעומת זאת תומכי השלטונות
באלג'יריה בכלל גסיוון לknoth לבו של נאזר. לא מן הנזען כי ההתרוצצות
האויפינית בין שת' אסקולות מנוגדות בזمرة השלטון האזרחי נמצא את פחרונה
בפרשה שלפיה חמכור ארפה גם לנו וגם למוצרים.

3). מה יחס המעצמות למשטר נאזר?

בה"מ. ידיעות שאובות ממקורות מסוימות אינן בוגרין לגבי גורם זה.
חוות הציגות קובעת קו ברור של חמייה במשטר נאזר ה"גיטרליסטי" והצדקה
מוחלטת של העיסקה הא'בית. עם זה מסורת בה"מ להודות כי קיימת סכנה
של תוקפנות מצרים גגד ישראל.

אה"ב. העמדה היא של אזהרות חמורות כלפי נאזר כי סופו יורש
ביהנות עם הימנעות מהטקה מסכנות חריפות כלפיו ע"י מניעת סיוע לכלביו,
גבישה מסחרית וגיתוק קדרים. הרושם הוא כי אה"ב מתחינה לראות איך ייפול
דבר תוך החדשם הקרובים - אם במקרה יחברו כי נאזר מכר נפשו לשטן ואיין
לו תקנה או שמו יחזור בחשובה. עכ"פ אין אה"ב מוכנה לעת מהומות אחד
מספר הרים ולגשת לטיכוס עיאת כדי להפלו ואחמי לשיט במקומו. חוסר
ידיעה ברורה של חליף ממש למשטר נאזר הוא בלי ספק אחד השיקולים המוחייעים
את אה"ב מהכרעה שלילית נימחרת. מפ' בירוד אנו למדים כי גם אם חhilist אה"ב
ביום מהימים להפרק את נאזר ולמגרדו - לא חרצת כי מדינתי ישראלי היה הזרע
המבעת את המשימה, שלא יתקבל הדושם כי ישראל היא כל' שות בידי אה"ב להתגכלות
בערביהם.

אנגליה, דומה לחפש דרכם למגיעה חדירה בה"מ למוצרים או לאמצות
טבלי שייעשה הדבר ע"י מגורו של נאזר - מדאגה, דאסית, פן יורשו יהי
ברועים ממזבו, ושנית, פן יבולע ע"י כך לחוזה האנגלו-מצרי. אידן ממלא
בודאי תפkid מכך בהרחות המדיניות הבריטית מחדוד המשבר ביחסים עם
מצרים, שכן בסמכותו נחתם ההסכם עם נאזר בדרכ פינורי אייזור התעללה ולו

ה אין לאנגליה טענות רציניות כגד זאכֶר עקב תחליך ביאוּת החוצה מצדך. סאלת החמורה המוכרת להתריד את האנגלים וכן את האmericנים היא כמובן אם נשאר עוד איזה ממש בחחיתבות המצרית להפער מחדש את הבסיס בזאת לטובות המערב במקורה של מלחמה עם בה"ם. אין לי מושג מה חABOUT אאנגלי בעמאה על השאלת הזאת ויט להניכח כי היא רואה כאן מתחורו לבת ומוכנה לדוחות את הדאגה הזאת עד לפודנזה, בתקופה כי זו לא תבוא. אם כבונת הידיעה על מסירות בגין הסבר באסואן לחברה בריטית בטכום סל' 209 פילון ליב"מ, עלול הדבר להשפיע בהרבה על עמדת אנגליה.

צרכן שונאת את זאכֶר וכגופתו שנאה עזה בשל חידותיהם גידת גזoon אפריקה - פרט לקבוצה קטנה של מדינאים "פאיזותים" הרווחים ביחס למופחת ורואים בנאכֶר גורם שגורפת מוכחת להתחשב בו אם רצונם להציג מה שאמשר. אבל גם צרכן הרשמי, המכרע בקביעת המדיניות, אינה מעיצה לפיל המערב מפני חוץ בטעון כי בדרן זו יושם סופו.

מ.ש.

ב' נובמבר, 30 גואנסו 1955.